

Στα μονοπάτια της ποίησης

Τα ιστορικά δοκίμια της Βιρτζίνια Γουλφ

Της ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΠΕΛΛΑ

Μια συλλογή δοκιμίων μίας από τις σημαντικότερες συγγραφείς, της Βιρτζίνια Γουλφ, που γράφτηκαν από το 1919 μέχρι το 1940. Πρόκειται για δέκα δοκίμια, που επελέγησαν από τα πολλά που είχε δημοσιεύσει σε εφημερίδες και περιοδικά, για να συγκεντρωθούν αργότερα σε συλλογές, με κριτήριο τη θεματική τους, έτσι ώστε να καλύπτεται ένα ευρύ φάσμα ζητημάτων της συγγραφής που απασχολούσαν τους λογοτέχνες κατά την εποχή του Μεσοπολέμου. Τα δοκίμια παρατίθενται με χρονολογική σειρά.

Η Βιρτζίνια Γουλφ αναφέρεται στο έργο πολυάριθμων πεζογράφων, ποιητών και κριτικών, όπως του Σέξπιρ, του Νταν, του Καρλίαιλ, του Γκαλζγουόρδι, της Όστιν, του Ντίκενς, του Μπένετ, του Τολστόι, του Φλωμπέρ, του Προυστ, του Φόρστερ, του Λόρενς, του Έλιοτ, του Τζόις, του Χέμινγουεϊ, και θίγει επίμαχα θέματα της συγγραφής. Βασικά στοιχεία που την απασχολούν είναι η έμπνευση, το θέμα, η τεχντροπία, το ύφος, οι χαρακτήρες. Συγκρίνει τεχντροπιές και αναλύει τον κοινωνικό και ιστορικό περίγυρο που επηρεάζει και διαμορφώνει τη συνείδηση των ανθρώπων που γράφουν, επισκοπώντας και

«Γράμμα σε έναν νέο ποιητή και άλλα κείμενα»

Της Βιρτζίνια Γουλφ
Εκδόσεις Πατάκη

αντιπαραθέτοντας με εξαιρετική διαύγεια σημαντικές περιόδους και ρεύματα της λογοτεχνίας. Ιδιαίτερο είναι και το δοκίμιό της «Γράμμα σε έναν νέο ποιητή», που δίνει το γενικό τίτλο στην παρούσα συλλογή καθώς απαντά στο αιώνιο ερώτημα για τη δυσκολία του να γράψει κανείς ποίηση σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο αναταραχών, κοινωνικών αλλαγών και τεχνολογικής προόδου.

Η Βιρτζίνια Γουλφ (1882 - 1941)

υπήρξε μία από τις σημαντικότερες μυθιστοριογράφους του 20ού αιώνα και μαζί με τον Τζόις θεωρούνται οι κορυφαίοι ανανεωτές του μυθιστορήματος στην αγγλόφωνη λογοτεχνία. Εκτός από πεζογράφος, η Γουλφ υπήρξε και κορυφαία δοκιμιογράφος, μερικά από τα δοκίμιά της δε, τα οποία περιέχονται και στον παρόντα τόμο, θεωρούνται πλέον κλασικά. Στη διάρκεια του Μεσοπολέμου διαδραμάτισε κεντρικό ρόλο στη λογοτεχνική ζωή του Λονδίνου ως μέλος της ομάδας Μπλουύμσμπερι, αλλά και ως υπεύθυνη του εκδοτικού οίκου Hogarth Press, που είχε ιδρύσει το 1917 με το σύζυγό της Λέναρντ.

Τα πιο γνωστά της έργα είναι τα μυθιστορήματα: Νύχτα και Μέρα (1919), Η Κυρία Ντάλαγουεϊ (1925), Στο Φάρο (1927), Τα Κύματα (1931), Ανάμεσα στις Πράξεις (1941 - ημιτελές), η Βιογραφία/παρωδία Ορλάντο (1928) - εμπνευσμένο από τον έρωτά της για τη Βίτα Σάκβιλ Γουεστ- και το εκτενές δοκίμιο Ένα Δικό σου Δωμάτιο (1929), το οποίο περιέχει και την παροιμιώδη φράση «Μια γυναίκα πρέπει να έχει χρήματα και ένα δωμάτιο δικό της αν πρόκειται να γράψει μυθιστορήματα». Αυτοκτόνησε το 1941, σε ηλικία 59 ετών, έχοντας για χρόνια υποφέρει από κρίσεις μανιοκατάθλιψης.